GAZETA LWOWSKA.

We Srodę — Nro. 25. — 27. Lutego 1828.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

— *Ze Sącza.* —

Pośpieszamy donieść o uroczystości, z jaką święcono dzień 12. b. m., tak wielce pożądany wszystkim wiernym poddanym Państw Austryjackich, w jednem z najbardziej oddalonych miast Cyrkularnych, jakiem jest Sącz przez odległość swoję i przez swe położenie.

Solennem nabożeństwem, jak przynależy, rozpoczęła się uroczystość, któremu nietylko wszyscy urzędnicy c. k., przytem stan wojskowy, urzędnicy miejscy i wszyscy mieszkańcy miasta, ale także licznie zgromadzeni obywatele obwodu, którzy jedynie w tym celu o kilka mil zjechali się, byli przytomni. Po Summie, odprawionej ze wszelką okazałością, odśpiewało Duchowieństwo śród wystrzałów tutejszej wojskowej załogi i huku miejskich moździerzy, *Te Deum*, po którem w hymnie narodowym: »Boże zachowaj Cesarza Franciszka!« wszystkich przytomnych głosy wzbiły się do tronu najwyższego Majestatu. — Tak oddawszy w należnej pokorze Panu Panów winne dzięki za utrzymanie łaskawie nam panującego Monarchy i Ojca, i zasławszy najgorętsze modły, ażeby Go nam w jak najdłuższe utrzymywał lata, zgromadzili się wszyscy przytomni obywatele, Duchowieństwo, urzędnicy, stan wojskowy i urzędnicy miejscy z wyborem mieszczan u JW. Radcy rządów krajowych i tutejszego Starosty Gadomskiego, gdzie wszyscy nawzajem wynurzyli sobie życzenia i chęci, ażeby N. Pan nasz w czerstwem zdrowiu jak najdłużej nam panował, poczem przy suto zastawionym stole śród dział odgłosu, rzęsiste spełniano kielichy za zdrowie Jego Cesarskiej Mości i całej Jego dostojnej Familii. Radość na wszystkich jaśniała twarzach, a szczerość i dobra chęć zacnego gospodarza utrzymywały gości w równej ochocie aż do wieczora. Z nadeszłym zmrokiem całe miasto oświecono. Wyszczególniał się osobliwie dom radny, w środku miasta położony, przy którym także główna znajduje się warta, potem dom miejski, który mieszczanie, urządziwszy w nim dla siebie osobną zabawę, ozdobnie przybrali, ubrawszy okna w transparenta, wynurzające najszczersze życzenia dla całego panującego Domu. Uczniowie tutejszego Gymnazyjum, uzyskawszy do tego pozwolenie przełożonych, okna klass swoich ku przodowi wychodzące, ozdobnie oświecili, i pięknemi przybrali transparentami. Bal publiczny w tutejszej sali redutowej zakończył dzień ten uroczysty. Sala była gustownie przyozdobiona, a ku powszechnej radości dobrze trafiony portret Jego Ces. Mości rzęsisto oświecony na wspaniałej jaśniał wystawie. — Dodać jeszcze muszę, że starozakonni mieszkańcy tego miasta wszystko czynili, ażeby swe dobre chęci w najświetniejszy okazać sposób: w wieczór bóżnica ich była pysznie oświecona, a głośne ich modły wznosiły się do Boga wszelkich pokoleń o jak najdłuższe utrzymanie Najjaśniejszego Pana. *Z.*

— *Z Wiédnia.* —

N. Pan najwyższem Swojem postanowieniem z d. 31. Stycznia r. b. w miejscu zmarłych Galicyjskich Radców apellacyjnych: Jana Kollar i Piotra Rath, raczył najłaskawiej mianować Radcami Sądu apellacyjnego Galicyjskiego i Sądu wyższego karzącego: Radcę Lwowskiego Sądu Szlacheckiego, Andrzeja Ressig i Radcę Sądu Stanisławowskiego, Jana Stieber. (*G. W.*)

Komissyja do rozpoznania funduszu umarzającego ustanowiona, zdała N. Panu z rezultatów, jakie się dwudziestego pierwszego półrocza w tym instytucie okazały, następującą sprawę:

Najjaśniejszy Panie!

Od czasu utworzenia powszechnego funduszu umarzającego procentowy dług stanu, upłynęło z ostatnim Sierpnia t. roku dwudzieste pierwsze półrocze; ustanowiona przez Waszę Cesarską Mość podpisana Komissyja, stosownie do przepisów najwyższego patentu z d. 22. Stycznia 1817, zebrała się w d. 29. Października 1827, aby powzięła wiadomość o dochodach funduszu umarzającego w upłynionem półroczu.

Sporządzony w tej mierze protokół, do którego załączone są rachunki i akt likwidacyi względem skontrowania funduszu umarzającego kassy głównej, wspomniona Komissyja składa Waszej Cesarskiej Mości z głębokiem uszanowaniem.

Wypływające ztąd główne rezultaty powszechnego funduszu umorzenia, w dwudziestem

)(

piérwszém półroczu, to jest: od 1. Marca do końca Sierpnia 1827, są następujące;

a) Majątek czynny funduszu wynosił przy końcu dwudziestego piérwszego półrocza 186 milio. 685,798 ZR. 38 5/8 kr.; że z początkiem tegoż półrocza czynił tylko 181 mil. 651,983 ZR. 30 5/8 kr., przeto w ciągu tegoż pomnożył się o 5 mil. 33,813 ZR. 8 kr.; a że kapitał piérwotny funduszu umarzającego przy onegoż założeniu w d. 1. Marca 1817. wynosił tylko 50 mil. 135,627 ZR. 21 2/8 kr., przeto takowy w ciągu lat 10 1/2 pomnożył się o 136 mil. 550,171 ZR. 17 3/8 kr.

b) Roczna ilość procentów od wyżéj rzeczonego majątku funduszowego z końcem dwudziestego piérwszego półrocza, wypada na 5 mil. 994,257 ZR. 11 kr. m. k., zatém względnie owego przy końcu dwudziestego półrocza, 5 milion. 754,793 ZR. 2 1/2 kr., wynosi więcéj o 239,464 ZR. 8 3/4 kr.

Ogólny roczny dochód funduszu wraz z roczną kwotą pobieraną ze Skarbu Państwa na wykupno nowego długu Stanu, w ilości 5 1/2 mil. ZR. m. k., wynosi 11 mil. 494,257 ZR. 11 kr. oraz 109,548 ZR. 30 kr. pięcio - procentowych efektów w monecie, tak więc od czasu swojego założenia pomnożył się o 8 mil. 904,750 ZR. 46 kr. m. k.

c) Na wykupno nowego długu Stanu podniesiono w dwudziestém piérwszém półroczu z kassy centralnéj Stanu 2 mil. 893,012 ZR. 30 kr. m. k., zatém na półroczną kwotę 2 milijony 750,000 ZR., więcéj o 143,012 ZR. 30 kr. z tego powodu, ponieważ w r. 1827. potrzeba było zapłacić pożyczkę loteryjną z 1820. w ilości 1 mil. 642,750 ZR. m. k.

d) Fundusz umarzający wykupił w dwudziestém piérwszém półroczu długu Stanu w m. k. procentowego 5 mil. 43,517 ZR. 1 kr., czyli na 5procentowe efekta zredukowawszy, 4 mil. 690,416 ZR., i na to użył 4 mil. 245,273 ZR. 15 kr. m. k.

Całe wykupno funduszu długu Stanu w m. k. procentowego, wynosi od onegoż założenia 126 mil. 957,249 ZR. 17 1/8 kr. kapitału w nominalnéj wartości, czyli 104 mil. 386,853 ZR. 3 kr. w 5procentowych efektach.

Z wypłat przypadających na pożyczkę loteryjną począwszy od trzynastego półrocza łącznie aż do dwudziestego uiszczono 11 mil. 447,890 ZR., a w dwudziestém piérwszém półroczu znowu 1 mil. 642,750 ZR. m. k., przez to ogólne użycie 13 mil. 90,640 ZR., umorzono z kapitału pożyczki loteryjnéj w przeszłém półroczu, a mianowicie: . . . . z r. 1802 616,900 ZR.
— 1820 3,900,000 —
— 1821 2,400,000 —
a w dwudziestém piérwszém półroczu z pożyczki loteryjnéj . — 1820 1,014,000 —

Razem . 7,930,900 ZR.

Nawet podczas ciągnienia w d. 2. Stycznia i 1. Czerwca 1825. losowaniu uległe 6procentowe obligacyje Kamery nadwornej w ilości 479,712 ZR. 25 kr. *al pari* zapłacono.

e) Na umorzenie dawniejszego długu Stanu pobiera fundusz umarzający ze Skarbu Państwa rocznego uposażenia 2 mil. ZR. m. k., z których i w dwudziestém piérwszém półroczu podniesioną została półroczna kwota w ilości milijona ZR.

Użyciem 1 mil. 56,828 ZR. 28 kr. m. k. wykupiono w dwudziestém piérwszém półroczu dawniejszego długu Stanu 2 mil. 496,649 ZR. 51 3/8 kr. kapitału podług kursu. Z kassy centralnéj otrzymał fundusz umarzający nadzwyczajnego upoważenia 99,799 ZR. 49 kr.

Zatém wyciągnięto z obiegu 2 mil. 596,449 ZR. 40 3/8 kr., czyli na 2 1/2 procent. efekta zredukowawszy 2 mil. 421,619 ZR. 20 kr., a dodawszy do tego w dawniejszych półroczach umorzonych 53 mil. 298,805 ZR. 40 6/8 kr., wynosi umorzenie w całym okresie wykupna, od 14. Kwietnia 1818. aż do końca Sierpnia 1827. w 2 1/2 procento. efektach 55 mil. 720,425 ZR. 6/8 kr., z czego podług przepisu najwyższego patentu z d. 21. Marca 1818. za lata: 1818. włącznie z 1826. już 45 mil. 121 ZR. publicznie zniszczono, i w tym samym celu jest w gotowości 4 mil. 30 kr.

Półroczna umarzająca kwota 2 mil. 500,000 ZR. nie została w dwudziestém piérwszém półroczu przez wykupione w części, a w części z kassy centralnéj otrzymane 2 mil. 421,619 ZR. 20 kr. osiągniona, jednakowoż niedostających do uzupełnienia 78,380 ZR. 40 kr. wzięto z owych 5 milijonów 986,831 ZR. 15 kr. obligacyj dawniejszego długu Stanu, które z końcem dwudziestego półrocza przyjęte były do funduszu pożytek przynoszącego, a podług najwyższego przepisu poświęcone są do uzupełnienia summy kapitalnéj 5 mil. ZR. corocznie na zniszczenie przeznaczonéj. Z resztą gdy także przez losowanie w dwudziestém piérwszém półroczu summa 63,578 ZR. 21 6/8 kr. przeszła do nowego długu Stanu, zatém z końcem dwudziestego piérwszego półrocza znajdujących się jeszcze obligacyj dawniejszego długu Stanu, w majątku pożytki przynoszącym funduszu umarzającego, jest 5 mil. 844,872 ZR. 13 2/8 kr.

W Wiedniu d. 3. Listopada 1827.

(Następują podpisy.)

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

Wielka Brytanija i Irlandyja.

Jego Królewicowska Wysokość Infant Dom Miguel odpłynął w d. 6. Lutego z Plymouth na okręcie Portugalskim. Takowemu towarzyszyła Angielska fregata, która wiezie do Lizbony nowego Angielskiego Posła, P. Lamb.

Oto jest teraźniejszy ostateczny skład Gabinetu: Prezydent, Hrab. Bathurst (miasto Xięcia Portland); Lord Kanclerz: Lord Lyndhurst; Lord tajny Pieczętarz: Lord Ellenborough (miasto Hr. Carlisle); pierwszy Lord Izby skarbowéj: Xiążę Wellington (miasto Vicehr. Goderich); Kanclerz Izby skarbowéj: P. Henryk Goulburn (miasto P. Herries); W. Mistrz artyleryi: Lord Beresford; Sekretarz stanu spraw wewnętrznych: P. Robert Peel (miasto Margr. Lansdown); Sekretarz stanu do osad: W. Huskisson; Sekretarz stanu spraw zewnętrznych: Hr. Dudley; Prezydent biura kontroli: Vicehr. Melville (miasto P. Wynne): Prezydent biura handlowego i Podskarbi marynarki: C. Grant: Kanclerz Xięstwa Lankasterskiego: Hr. Aberdeen (miasto Lorda Bexley); Mistrz mennicy: J. C. Herries (miasto P. Tierney); Sekretarz wojny: Vicehr. Palmerston.

Na posiedzeniu Izby wyższéj w d. 4. Lutego przełożył Margr. Conyngham odpowiedz Króla na adres dziękczynny Izby; jest ona ułożona podług zwyczajnej formy.

W Izbie niższéj podano mnóstwo prośb na korzyść Katolików. Lord Palmerston oświadczył, że Izba zamienia się w wydział subsidyjów. Lord William Pawlett powstawszy, zapytał się Lorda Palmerston, czyli prawda, że rząd ma zamiar wynagrodzić Portę Otomańską za stratę jéj floty pod Nawarynem. Słychać, iż taki jest zamiar rządu, coby kazało się domyślać, że gani postępowanie Sir Kodryngtona. Lord Palmerston oświadczył, iż rząd nie może W. Porcie dać żadnego wynagrodzenia. Po przymówieniu się P. Liddel i wyrażeniu zdania swojego względem odmian w Ministeryjum zaszłych zamieniła się Izba w wydział subsidyjów. — P. Bankes zapytał się, czyli rząd ma zamiar udzielić Parlamentowi dokumenta, o którym mówią Dzienniki (traktat dodatkowy do traktatu z d. 6. Lipca), a który mienią być traktatem uzupełniającym traktat Londyński? Lord Palmerston odpowiedział, że dokument ten nie może być przełożony, albowiem takowy nie istnieje. Po traktacie z d. 6. Lipca reprezentanci trzech Mocarstw zbierali się czasami dla wzajemnego porozumienia się. Te konferencyje zebrano, i może być, że to jest jedna z tych narad, o któréj Dzienniki namieniają. Zbiór ten konferencyj będzie Parlamentowi przełożony.

Posiedzenie Izby wyższéj w d. 5. bardzo krótko trwało; Izba niższa trudniła sie tylko petycyjami na rzecz Katolików.

Mianowanie P. Huskissona Ministrem osad, zrządziło potrzebę, podług prawa, nowego wyboru Parlamentowego dla miasta Liverpoolu, które P. Huskisson w Parlamencie reprezentuje. Podczas tego wyboru w d. 4. Lutego, został P. Huskisson na nowo prawie jednomyślnie obrany.

(*G. W.*)

Francyja.

Izba Parów na posiedzeniu swojém w d. 7. Lutego ukończyła mianowanie kommissyi do ułożenia adresu dziękczynnego na mowę z tronu. Takową składają: Xiążę Montemart, Hr. Mollien, Vicehr. Lainé, Xiążę Doudeauville, Baron Pasquier, Xiążę Brissac i Xiążę Levis.

W d. 8. trudniła się taż Izba prawie wyłącznie utworzeniem swoich 7 biur przez losy i mianowaniem Prezydentów i Vice-Prezydentów tychże biur.

Izba Deputowanych zebrała się w d. 7. w biurach do mianowania Prezydentów i Sekretarzy i sprawdzenia pełnomocnictw.

Dziewięć owych biur Izby Deputowanych są złożone w sposobie następującym: 1. biuro: P. Rallier, Prezydent, Vicehr. Lemercier, Sekretarz; 2gie: Vicehr. Lapeyrade, Prezydent, P. Marlach, Sekr.; 3cie: Hr. de Labourdonnaye, Prezy. P. Lamandé, Sekr.; 4te: P. Bourdeau, Prezy., P. Bacot de Romans, Sekr.; 5te: P. de Lalot, Prezy., P. Bertin de Vaux, Sekr.; 6ste: P. de Lastours, Prezy., Baron Montbel, Sekr.; 7me: Chevalier Lefebvre Gineau, Prezy., P. Lafitte, Sekr.; 8me: P. Ravez, Prezy., Kawaler de Berbis, Sekr.; 9te: P. Royer-Collard, Prezy., P. Kaźmierz Perrier, Sekr.

Utworzenie biur — mówi Gazeta Codzienna, jest dosyć ważną rzeczą; albowiem w téj początkowéj walce występują mężowie mający wpływ, nie chcemy mówić w takim sposobie, iżby ich nie można pokonać, lecz przynajmniéj, że ich można postrzedz i oznaczyć. Widzimy, że w skutek działań w d. 7. zaszłych, rojalistom wszystkich kolerów tworzącym większość Izby, prawie wyłącznie 7 biur przypadło, a stronnictwu liberalnemu dostało się tylko dwa; oraz postrzegamy, że PP.: Labourdonnaye i Lalot, zostali Prezydentami swoich właściwych biur, co jest dosyć ważną rzeczą, i posłużyć może za odpowiedz na twierdzenia liberalizmu, że ci dwaj zacni Deputowani nic nie reprezentują i żadnego nie mają na Izbę wpływu. Co zaś szczególniej zaspokaja w tém działaniu, jest ta okoliczność, że rojaliści wszystkich odcieni razem trzymają, i że ludzie prawi, jak ich zowie mowa z tronu, po-

rozumieli się, aby niektórym imionom, które nie dosyć stawiają rękojmi dla tronu i instytucyj, nie dopuścić wielkiego wpływu.

W liście P. Eynarda do »dobroczyńców Greków,« pisanego z Genewy pod d. 2. Lutego, który większa część pism Paryzkich umieściła, czytamy: »Właśnie co odebrałem wiadomość od Hr. Capodistrias; pisze mi z Malty, gdzie w d. 9. Stycznia szczęśliwie stanął, iż ma zamiar najdaléj w d. 15. Stycznia z tamtąd na okręcie Angielskim linijowym Warspite odpłynąć; fregata Rossyjska ma mu towarzyszyć, a w Eginie ma się z nim połączyć król. Francuzki okręt wojenny.« (*D. A.*)

Turcyja.

Ze Smyrny donoszą pod d. 18. Stycznia, co następuje: Konzulaty angielski i francuzki, wskutek uchwały posłów tych obudwóch Mocarstw, podczas ich pobytu w Vurla, wydanéj, która zaraz podtenczas wielkie nieukontentowanie kupców zrządziła, w d. 13. wieczorem swoje urzędowanie zawiesili, kancelaryje zamknęli i flagi z domów Konzularnych zdjąć rozkazali. Większa atoli część kupców obudwóch narodów tutaj pozostała. Konzul Angielski P. Francis Werry, i jego Syn Vice-Konzul, P. Nat. Werry, korzystając zdanego onym przez P. Strafford Kanninga przy ogłoszeniu namienionej uchwały pozwolenia, że po zawieszeniu swoich obowiązków jako prywatnie w Smyrnie mogą pozostać, miasta tego nie opuścili. — Tutejszy Gubernator Hassan Pasza wyruszył do Czesme, gdzie stanął w d. 15. wieczorem, dla objęcia dowództwa na zebranem tamże wojskiem w liczbie 3000 ludzi, przeznaczonych pojść na odsiecz zamku na wyspie Scio, wciąż jeszcze przez Greków pod sprawą Fabviera oblęganego. W tym celu spodziewają się w Czesme eskadry pod Tahir Paszą, złożonej z dwóch korwet i ośm brygów, która w d. 1. t. m. z Dardanelów wypłynęła, lecz jeszcze w d. 18. spokojnie w porcie Mityleny stała. — Przez c. k. korwetę wojenną pod Kapitanem Koerner, która w d. 16. t. m. z Nawarynu do tutejszej zatoki zawinęła, dowiadujemy się, że za pośrednictwem c. k. marynarki zaszła zamiana pewnej liczby tureckich i greckich jenców, i że ze względu ludzkości dla obudwóch stron walczących uchwalono jeszcze obszerniejsze śródki tego rodzaju, na które Ibrahim Pasza już zezwolił. Kapitan Koerner, który się trudnił wymianą, otrzymał od Ibrahima Paszy przepyszny pałasz a za przybyciem swojem do Poro, gdzie wymiana jenców w d. 30. Października nastąpiła, został przez tamecznych Prymatów i deputacyją tamże z Hydry przybyłą podziekowaniami obsypany. Lord Cochrane wyprawił na jego cześć ucztę, na któréj znajdowali się Miauli, Tombasi i Podpółkownik Heiddegger i t. d. — Były Redaktor spektatora wschodniego P. Blacque w prawdzie uwolniony został za rękojmiją, jednakowoż Spektator wschodni na teraz zawieszony a drukarnia w sekwestrze.

Słychać, że P. Bousquet Deschamps, który roku zeszłego Gazetę pod tytułem: *l' Echo des Piramides* w Alexandryi chciał wydawać, lecz do tego nie przyszło, ma zamiar objąć redakcyją Spektatora wschodniego. Dóm handlowy P. Blacque ogłosił w d. 4. t. m. następujące oświadczenie względem uwięzienia swojego naczelnika:

»P. Blacque naczelnik naszego domu handlowego, był w d. 31. Grudnia r. z. na rozkaz P. Castaigne zastępcy francuzkiego Konzula, z powodu pewnego artykułu w Spektatorze wschodnim umieszczonego, bez pytania się, czyli takowego był autorem lub nie, aresztowany, trzy dni na pokładzie okrętu wojennego trzymany, i dopiero wczoraj odzyskał wolność swoję za rękojmiją. P. Blacque powrócił dzisiaj do swoich zatrudnień, swojej rodziny i licznych przyjaciół.«

Niepojęty gwałt i dowolność, jakich się zastępca francuzkiego Konzula dopuścił powszechne nieukontentowanie wzbudziły.

P. Blacque odwiedzany był i odbierał powinszowania wszystkich swoich kollegów, całego stanu kupieckiego i władz tureckich.

Korporacyja kupców Francuzkich przesłała natychmiast Adres Konsulowi, zastanawiając się na takie przeciwne prawu i uciążliwe postępowanie, i żądała aby P. Blacque do obowiązku jako pierwszy deputowany narodu, w którym w d. 24. Grudnia jednomyślnie na rok 1828 potwierdzony, został znowu przywrócony.

Kupcy wszystkich narodów pisali do P. Blacque i oznajmili mu swoją niechęć z nadwerężenia praw, i uposledzenia wszystkich obowiązków ze strony zastępcy francuzkiego Konzula.

Doświadczenie to, acz bezwątpienia dla P. Blacque dotkliwe, jednakowoż dało mu sposobność przekonania się jak dalece ma poszanowanie u kupców i władz miejscowych.

P. Blacque zjedna sobie zadosyć uczynienie za wyrządzoną obelgę, i będzie umiał swoich naruszonych praw, ze wszelką gorliwością onemuż właściwą, bronić. (*D. A.*)

Redaktor: Mikołaj Michalewicz; Drukiem: Piotra Pillera.